

Super Magnificat

XCIII

que p̄t̄is ipse nō tulisset sup̄ se. nō docebat
sc̄i loquebat ex p̄p̄t̄is. qm̄ qui loquit̄ et p̄
p̄t̄is mēdat est. Sed quelucidius explicu-
it in visione columba signatis spiritu sanctū
in voce paterna de nube ad filiū. Pr̄im̄ viā
strauit penitēcie/ nō p̄ tempali aliquo. s̄ eter
no celorū regno. Pr̄ima vox que de xpi ver-
bis colligit ex euāgelij post illā dū puer in-
uenitus in templo dicit. Quid ē q̄ me quere-
batis. fuit ad Johannē ad quēz baptizatu-
rus adiunecerat. dū phiberet eū Jobes. Si
ne inquit mō. sic nos decet implere omnēiu-
sticiā. Et qd om̄is iusticia/ si nō humilitas/
inferiori se subiiciens/ sicut ecōtrario om̄is
injusticia supbia est supiori se p̄ferēs. Disci-
pulus. Est ne putandū q̄ beatissima vir-
go visitauerit vñc̄s in desertis cognatū Jo-
hannē/ et filiolū quodammodo suū/ tā in utero
dū sanctificatus est. q̄ post vterū dūz natus
et circūcisus est. ¶ Magister. Visicasse eūz
cū Iesu simul et Joseph/pie credi pōt. dum
i desertis ieunauit christus post baptismuz
Q. si Iesu; satan est ausus aggredi diuer-
sis temptationib⁹. nō est incredibile Joban-
nē eius impulsibus exortē nō transisse. qua-
tinus pbatus vinceret. et vincens coronā ac
quiereret. ¶ Attamē (vt aspicis) diurna nos
locutio traxit ad vesperū. dū sup̄ Marie cō-
templationib⁹ ceperamus habere sermones.
et vit paucissimas nūerasse suffecim⁹. Quid
existimas si p̄ totū euangelicū contextū fin
capitula vel rubricas notatas in quatuor
et vñ progredi studeremus? Esset ista san-
cta et salubris recogitatio. sed p̄ sua infinita-
teminus forte pueniens ad scribendū. Hō
sunt itaq̄ solitarijs et cōtemplatib⁹ evolvi-
cande et reptiones Marie p̄ singula. Mit-
tant ipsi manu; ad fortia. habent abūde q̄s
ruminēt dente meditationib⁹. digerantq̄ ru-
minata viuido calore charitatis. si nō con-
tempserint ea que locutus est dñs ad Ibra-
am patrē nostrꝫ. et semini eius quod est xpus
in secula Amen.

Incipit tractatus
duodecimus in psona Marie p soliloquii
summatis colligens sensum huius cantici
canticoz Marie p notulas centu. qsi p psal
teriu decies decacordu. Supaddit' his du
obus vñsculis ab ecclia frequētatis i quoli
ber psalmo. Gloria p. Sicut erat z.

Prima notula

111

eius. Et exultauit spūs meus
in deo qui factus ē salutaris meus ih̄s me-
us. q̄ resperit humilitatē ancille sue. ecce em̄
et hoc beatā me dicent omnes generatiōes.
Singularia sunt hec mīhi magnifica. vñ
singulariter magnificat aīa mea dñm. vñ ex-
ultauit spūs meus i deo salutari meo. **S**unt
alia que magnifice fecit et op̄at vīc̄ mo gene-
raliter p̄ decursus seculor̄. magnus ip̄e dñs
et laudabilis nimis. cui⁹ magnitudinis nō ē
finis. cui⁹ sapiētie nō ē numerus. cui⁹ nō est
terminus i bonitate. qm̄ misericordia eius a p̄ge-
nie in p̄genies timentib⁹ eū. Quia fecit potē-
tiā i brachio suo. disp̄lit supbos mēte cordis
sui. Quia depositū potētes de sede et exalta-
uit hūiles. Elūriētes impleuit bonis. et diui-
tes dimisit inanes. Suscepit istl̄ p̄p̄ex suū/
recordat⁹ misericordia sue. Sicut locut⁹ ē ad pa-
tres n̄os abraā et semī ei⁹ i secula. **S**ub h̄
versuū denario/ meuz oſtituit psalterij deca-
cordū. placet imitari patrē meū David regē
qui post necē Goliatidis dño victoriā non
ingratu. Deus inq̄ canticū nouiū cātabo
tibi. in psalterio decacordo psallā tibi. Bo-
nū sane ē oſtiteri dño. et psallere nomi tuo al-
tissime. in decacordo psalterio cū cālico et cy-
thara. Diuidū hoc psalteriū i duos tomos
seu p̄tōes/q̄ et tetracordo et hexacordo red-
dūt decacordū. Sonat magnifica dñi spe-
cialia i tetracordo. porro magnifica cōit lar-
gita cāranc i hexacordo. **M**agnificat igit̄ B
aīa mea dñm. q̄ me dñaz oſtituit fm nomē
meū. Maria nem̄ p̄lia interptatiōe dñam
infīnūat. Futurū ē p̄terea vt me dñam nō q̄
lēcūq; sed dñam mūdi. dñaz beatā me dicēt
oēs generatiōes. Scitote qm̄ dñs ip̄e ē de-
us. deus aut̄ scientiarū dñs ē. scie q̄o inquā
q̄ illuminat. que descēdit a p̄eluminū. Pro-
pterea oſsequēs fuerit vt dñam me dñs insi-
tuens illuminaret fm nomē sc̄tm̄ suū et meū
Maria q̄ppe dic̄t illuminata. et ip̄e ē lux q̄
illuminat oēm hominē veniente i hūc mun-
dū. quāto ampliori pfundit lumine dominā
mundi. Proinde sup̄est vt dñia illuminata re-
fundat lumen i ceteros. Est em̄ lumen suū p̄sī
us naturali liberalitate diffusiuū. quod fa-
ctu; est vt iure dicerer illuminatrix. Sic em̄
sonat Marie p̄p̄iū nomen meū. Sic Ma-
ria per himologiā dic̄or maris stella. onā ille

Tractatus duodecimus

luminatrice esse stat. Hec illa sum q̄ proxima deo cardini totius machine mundi / dirigo navigates in civitate. qm̄ nō habet hic manente civitate. sed futurā in hunc hoies. Et q̄ hoies. Lerte viatores p̄cellis hui⁹ mar⁹ magni grauiter impulsi. fluctibus et cantibus incelsanter impulsi. Futurū est p̄ om̄s generationes / vt me stellā esse maris p̄dicit. me respiciant. cursus suos ad illustratioz meā dirigat. Hec fallen⁹ hec agētes. nec errabūt ī deuījs. nec in piculis p̄tabescet. Itaq̄ dñ⁹ ppicio me dominā inuocātes. me illuminatā et illuminatricē aspicientes. patrie portū salutarē introibunt. Hec sunt q̄ magnificat. magnū predicit. magnū esse apud oēs generationes clarificat. significat aia mea dñm. ¶ Et exultauit sp̄us meus in deo salutari meo. qui salutē fecit. qui lucem dedit et gaudū ī vniuerso mūdo. Futurū certe est vt decantet om̄is eccl̄ia sanctorū colentū sanctū nomen dei. Hatiuitas tua dei genitrix. ego / gaudiū annūciavit vniuerso mūdo. Salutabit etiā et dicet. Eue regina celoz. aue dñia angeloz. aue radix sancta / ex qua mundo lux est or. Presignata sunt p̄dē hec magna q̄ mihi fecit qui potens ē. que iā annūciata p̄ angelū p̄plera seruo p̄ferens in corde meo. Nonne cor meum ardens esse p̄uenit? Nonne cantās. ubi lās et exultās in collatōe tā magnorū? Non ne iustissima rōne magnificat aia mea dñm. q̄ me sublimauit in dominā. q̄ me illustrauit p̄ immēsam luce suā. q̄ dominā illuminatā dedit ī lumen alioz. dū exultit me ī sublimē maris stellā directrice nauigantiū. Lupient et posteris generatōnib⁹ me beatā dicentibus / plurimi cognoscere. cur nō cecinerim in p̄ma p̄sona. Magnifico dñm. sed ī tercia Magnificat aia mea dñm. Silr de exultatione sp̄us ī deo salutari meo? Docebunt̄ ethologicis et phīcīs traditionib⁹ cū rethoricas colorib⁹. magnā sup istis rationē. sed nō expectent vt oīa (q̄ incomphēsibilia sunt) comprehendat̄. Sunt in humano corde meo (quod p̄fert de omnib⁹) tres p̄ tropologiam mansiones. Dñm imitor patrē meū. ī cuius domo māsiones multe sunt. Trahit em̄ proprie dñs nomen a domo. q̄ p̄sidens et p̄incipis aut p̄im⁹ et iconomus in domo ē. Domia quoq̄ silr a domo. q̄ p̄ncipalis cū dño nomen habet. O isrl (clamat p̄pheta) q̄ magna ē domus dñi / et ingēs locus possessiois eius. Scrit hui⁹ magne domus imaginē mi crocosmus hō minor mūdus. Eminet ī hac domo cor. et in corde domiciliū tricameratū seu tricliniu⁹ regit. Est inhabitor hui⁹ triclinij animus. hic appellatur vigor p̄ceptiu⁹ seu cognitius. Consociat̄ huic aia q̄ corre sp̄denter d̄ vis motuā vel affectiuā. Fit inde p̄iungū philosophicū et morale sc̄i mysticū. dū vigor p̄ceptiu⁹ animi vel anim⁹ / dirigit vim motuā anie. Talis subinde resultat maritalis nexus. vt neutrū istorū p̄ se sufficiat ad generationē plis vel filioz in bonis opibus et meritis. nō aliter q̄ generatio naturalis / vel a viro separatim. vel a femina sola p̄fici nequit. Excludo miraculū quale fecit mihi et in me qui potens ē. dū supuenit in mes p̄fū sanctus / et virtus altissimi obum brauit mihi. qn̄ tūc p̄mo deus suscepit israel puerū suū recordat̄ misericordie sue. dū vbi fuit caro factū? Habitāt igit ī triclinio cordis anim⁹ et aia. vir et virorū sua. vigor p̄ceptiu⁹ et vis motuā. virgo: cognitius et vis actua. Tale domū cordis / tales et inhabitātes ī ea pater meus David rex intellererat / dicens. Perambulabā ī innocētia cordis mei / ī medio domus mee. Et iterū. Nō habebat in medio domus mee qui facit supbiā. q̄ tunc dominaret om̄is iusticia. tūc fieret spelunca latronū domus dei. Porro nō dū dixim⁹ de spiritu. nunq̄d putādus ē ī domo cordis ītrīma locū nō habere. Habet p̄fecto nō qualēcūq; sed vniuersuz / quo meret arbitrii nūs noīari. q̄ si p̄nceps triclinij. Hic alio nomine horiori et p̄prio sub neutro genere (q̄ nullius est generis) vocat̄ libez arbitriū. penes q̄d supīma potestas ē. Nec mirādū. Lōuēniunt nempe ad integritatē p̄trās sue anim⁹ et aia. vir et virorū familias. vigor p̄ceptiu⁹ et vis affectiuā. Viderunt hāc p̄nctionē acutissimi metaphysici / noīm p̄mi impositores. Diffinierūt arbitriū esse facultatē ratiōis et voluntatis. quasi p̄ interpretationē liberū arbitriū sūt liberū de rōne iudiciū. Uocat̄ hic ipa ratio (q̄ uis alio termino) vigor cognitius qui ē anim⁹ p̄ceptiu⁹. Uolūtas aut̄ est motuā vis in aia. que utrīs rōne / q̄ p̄ ea ī motuō p̄prij̄ dirigit. si velit iure dici domia. si regina in cordis domo / et intimo regno magno p̄ncipari. Regnū siquidē dei intra nos ē. vbi sub dñō supīmo deo regnat sp̄us p̄ deiformitate decorē indutus. Alioq̄n deponit̄ dese de dignitatē sue. et disp̄gīt supīmente cordis sui. Quo p̄tra sp̄us cum aio et aia bñ regulatus et acutus / exultat in deo salutari suo. Lolliḡt hoc loco resultās imago et silūtudo

Super Magnificat XCIII

beatissime trinitatis et appropriatorum suorum.
Spus architrichinus et iconom potentiā
patris et p̄meuitatē refinet. Porro filii sapientia
reducet vigore animi pceptum. Motuas
vo sanctis p̄fis i animi vi motuā presentat.
¶ Et qm̄ in pauciorib⁹ ria magis patet. con-
stitutus totā v omū microcosmi seu mino-
ris mudi in corde p̄sidentis i domo. Dica-
mus animū et animā virū et uxoris. sponsum
et sp̄sam. quorū sepe vox est eadē. sicut id est
est nō corpus sed anima et animus. Presicatur
huic domui et vniuersitate familie cogitationū/
affectionū sp̄us deiformis vice sanctis p̄p̄s.
factus idē cū eo. Nā q̄ adheret deo vñ sp̄us
est. Et hec emphatica nō cēntialis locutio/
qua sit ut abstractū ponat p̄ cōcreto. de⁹ pro
dimino. et p̄ sp̄uali sp̄us vt fiat vchementior
exp̄ssio. Superst sermo detriplici mō coniu-
gij mystici qd̄ celebrae cū animo et aīa. iuxta
triplex habitaculū i triclinio cordis domus
cordis. Diuersificat nempe p̄ditio aīe p̄ va-
riate habitaculorum cordis. vnuz est infi-
mu. aliud mediū. tertiū supremū. Ania tan-
q̄ ancilla est in infimo. Anima quasi socia et
libera et compar residet in medio. sed anime
in supremo locate nō dominat. nō iungitur
animus vir ipsi sic habitati tanq̄ ancille vel
compari. sed ut domie sue custos ordinat⁹ et
in solutiū datus. Ego Maria talis data sū
in sponsā virginali meo viro iusto Joseph
fō v̄t me humiliaret. nō vt parerē er eo. sed
vt custos et testis et nutritius sedulus ēt. Pe-
perit Elysabeth v̄tor libera. q̄q̄ steril ex vi-
ro Zacharia tanq̄ in medio cenaculo. Pe-
pererūt ancille Jacob p̄ mysteriū Balaz zel-
pha plē in inferiori cenaclo cū liberay Lye
et Rachel filijs numerata. Loquēs introdu-
cū anima in canticis canticorū dū residet i
superiori cenaculo. dū vult esse verbigena non
ex virili semine naturalis animi. sed mystico
spiramine solius sp̄us sancti qui est sp̄us ver-
bi divini. Uor ci⁹ ē. Osculef me osculo oris
sui. Et paulo post. Indica mihi q̄ē diligit
aīa mea. vbi pascas. vbi cubas i meridie. nō
querit infimū nō mediū sed sup̄mū. in meri-
die eternitatis cubiculū. vbi et cenaculū ē re-
fectiōis cibi q̄ nō perit. loc⁹ pascue vbi nihil
debet. Erat ania mea fū meliorē sui por-
tionē que ab imminētia mēs dicit⁹ p̄clusa in
hoc superiori cenaculo. quādo fecit mihi ma-
gna qui potens est. Lōplacet dñe deus me-
us ret vniuersitate creature tue. Lōplacet recor-
dari et p̄ferre in toto corde meo sup̄. sub et in

medio. qualia quantaq̄ fuerunt magna q̄ se-
cit mihi magnificatus vhemēter gloriose
¶ Missus ē angelus tuus Gabriel i ciuitate galylee. que trāsmigratio. que volubilis. q̄
rota p̄ interpretatione significat ppter volu-
bilē ad iusta tua p̄mp̄titudinē. Porro nomē
ciuitatis ab enitate. q̄li ciuiū vnitatis. Haza-
reth aut a floritōe nūcupat. Jure quidez. q̄
flos campi i ipsa nutritus ē. Erā despōsata
viro. vere sic dicto a virib⁹ et virtute. vere no-
minato Joseph ab augmēto. vere de domo
David a nobilitate et māsuetudine. Erat vir
gini mihi nomē Maria. Nō eram a viro co-
gnita vel cognoscēda. Tlotū obstabat siml̄
et ordo diuine sapiētie p̄stitutus ab eterno.
Salutavit ingressus angelus ad me solita-
riaz clauso litterali et sp̄uali cubiculo. Dicit.
Ave gratia plena dñs tecū. Collocauerā ad
ostium chiusib⁹ cenaculi prudentē p̄ ostiaria
cognitionē. Hec vt audīt angelicā saluta-
tionē stetit et cogitabat secū et mecu qualis
esset illa salutatio. nō erat p̄ceps eius consili-
um. nō subditus ad quēlibet ingredientē et
blondientē applausus. Deturbatā p̄solat⁹
est angelus me noīe meo vocās. Ne timeas
inquit Maria inuenisti gratiā ap̄d deū. Gra-
tias deo q̄ inueni. q̄ inueni quē multuz diu-
q̄ quesinerā. Promisit me p̄cepturā paritu-
rāq̄ filiū Ibm noīe qui ēt magnus et fili⁹
altissimi vocaret. Promisit daturū illi deūz
sedē David patris eius. Promisit q̄ regna-
ret in domo Jacob in eternū. et regni ei⁹ non
esset finis. Erat itaq̄ regnū illud nō terrenū
quod vtiq̄ finit. s; celeste. Fallunt ergo
iudei Messyāz expectātes (nescio quē) tēpo-
raliter apud eos regnaturū cū potētia pom-
paq̄ seculari. cū de p̄agptate regnaturi mes-
sye. de passione et abiectōe sua p̄pheticō omes
ad tempora Messye respicētes implete sint
Quasi modū ab angelo docuit et exēpluz
Elysabeth cognate sterilis induxit. Cōsen-
si dices. Ecce ancilla dñi. Fiat mihi fū ver-
bum tuū. Junctiū humilitate nature ma-
gnanimitatē fidei et grē. Lōcepi mort filiū al-
tissimi. Dulier a secu nō a corruptiōe sic di-
cta. vix mort circūdedi. q̄ totū in v̄tute p̄fe-
ctū. Predicerat b̄ Hieremias. Faciet nouū
dñs sup̄ terrā. mulier circūdabit vix. ¶ Fuit
hec p̄ceptio mirabilē i infimo cenaculo anie
mee. imo sub ea i pte vegetatiua. nutritiua et
generatiua. Hāc hūilitatē ancille sue respe-
xit i carne mea deus. Nā matrice feminēa qd̄
humilius. Mirabat olim et nūclerabitur et

Tractatus duodecimus

letata cantabit deo salutari meo oīs ecclesia
sanctorū. Tu ad liberandū suscepitur⁹ hoīes
nō horruisti viginis vterū. Beata proorsus et
dignatissima suscepit. vñ membrātē dei. matrē
gratia. matrē misericordie. mebta; deniq̄ dicent
oīs generatōes. Unū collaudabunt q̄ extol-
lēs quedā mulier de turba vocē dixit. Beatis
vēter q̄ te portauit. et vbera que suristī. Sed
nō horruit plane. Lōceptio nempe p̄us esse
era ēi supio; i cenaculo cordis p̄ virtutē gra-
tie seminalis. que viginalē aīe mee portiūn-
culā eleauit diuinit̄/ vt essem mater ūbi p̄
dignatiū susceptionē prius in mente ī in-
carne. Tūc tenebre cognitōis nostre moral/
lucē nō tā ūphenderūt q̄ appreħēderūt. Ali-
hil em aliud ab ipso plene ūphendit ipm ni-
si idipm. Tunc dedit omnib⁹ quotq̄t recepe-
runt eū potestatē filios dei fieri. his qui cre-
dūt in noīe eius. dū nos diuinitatis sui pri-
cipes esse tribuit. Felic̄ Johānes gener⁹ no-
strī lux et decus. felic̄ q̄ missus es a deo ut te-
stimoniuū phibergs de lumine. et de his q̄ ad
dexterā altars incēsi. q̄ orāte vniuerso popu-
lo. que p̄ Gabriele. que cū ppheratiō defutari
meriti. que cū silētudine ad Helyā re promis-
sa sunt. fuit celebrata. Brata mihi erit recor-
datio tēporis illius. qñ de Hazareth licen-
tia recepta a viginali spōso. a iusto Joseph.
abī in mōrana cū festinatōe. Intraui in do-
mū Zacharie. salutauit Elyzabeth. exclama-
uit salutata. Et vñ hoc m̄ hi et veniat mat-
dñi mei ad me. Laus; addidit cognitōnis
exultationē infantis i vtero. Subiecit. Be-
ara que credidisti. qm̄ p̄ficiens ea q̄ dicta sūt
tibi a dñ. Magnifici nēpe p̄prieras est con-
summare qđ icepit. et certe dei p̄fecta sūt oīa
Subdidi. ptin⁹ ipm̄ ore p̄prio qđ diu mēte
prius tractauerāt. cāticū nouū i iubilo. Da-
gnificat aīa mea dñm. Et exultauit sp̄us me-
us i deo salutari meo. Monebat sp̄us cū
sp̄us bñdicti fructus vētris mei. totum cor
meū. et in aīa et in sp̄u cū exultatōe magnifi-
caret dñm. Dederat iāz cognoscere posterio
rē decursum p̄ oīs generatōes seculorū. quā
tū iudicauit talis fili⁹ illustrare talē matrē p̄
bñplacito voluntatis sui. Hinc ista p̄fici-
tio p̄phetica. Ecce em̄ et hoc beatā me dicēt
om̄es generatōes. Jungunt alie postmodū
in heteracordo psalterij de misericordia dei. in p̄ge-
nic et progenies cū reliquis. Atuero delectat
plurimū ūferre in cor deo sup istis noīib⁹
dñm et deo salutari meo. Estimauerūt p̄scruta-
tores seculi. q̄ ppter relationē actualez ad

creaturas. deus ab eterno dicit⁹ fuerat dñs.
Sed si vniuersa creatura queniret in vnu; posset exprimere vocē supplicē patris mei da-
uid. Lōserua medñe. dixi dñs. de⁹ meus es
tu. qm̄ bonorū meorū nō egis. Deus itaq̄
sicut fuit ab eterno sine creaturā deus. ita dī-
ci potest fuisse dñs. nō paciūalem. sed p̄ apti-
tudinalē creaturarū possibiliū ad se relatōes.
Deus em̄ plenissimo et libertimo iure. dñs
et ēi supio; i cenaculo cordis p̄ virtutē gra-
tie seminalis. que viginalē aīe mee portiūn-
culā eleauit diuinit̄/ vt essem mater ūbi p̄
dignatiū susceptionē prius in mente ī in-
carne. Tūc tenebre cognitōis nostre moral/
lucē nō tā ūphenderūt q̄ appreħēderūt. Ali-
hil em aliud ab ipso plene ūphendit ipm ni-
si idipm. Tunc dedit omnib⁹ quotq̄t recepe-
runt eū potestatē filios dei fieri. his qui cre-
dūt in noīe eius. dū nos diuinitatis sui pri-
cipes esse tribuit. Felic̄ Johānes gener⁹ no-
strī lux et decus. felic̄ q̄ missus es a deo ut te-
stimoniuū phibergs de lumine. et de his q̄ ad
dexterā altars incēsi. q̄ orāte vniuerso popu-
lo. que p̄ Gabriele. que cū silētudine ad Helyā re promis-
sa sunt. fuit celebrata. Brata mihi erit recor-
datio tēporis illius. qñ de Hazareth licen-
tia recepta a viginali spōso. a iusto Joseph.
abī in mōrana cū festinatōe. Intraui in do-
mū Zacharie. salutauit Elyzabeth. exclama-
uit salutata. Et vñ hoc m̄ hi et veniat mat-
dñi mei ad me. Laus; addidit cognitōnis
exultationē infantis i vtero. Subiecit. Be-
ara que credidisti. qm̄ p̄ficiens ea q̄ dicta sūt
tibi a dñ. Magnifici nēpe p̄prieras est con-
summare qđ icepit. et certe dei p̄fecta sūt oīa
Subdidi. ptin⁹ ipm̄ ore p̄prio qđ diu mēte
prius tractauerāt. cāticū nouū i iubilo. Da-
gnificat aīa mea dñm. Et exultauit sp̄us me-
us i deo salutari meo. Monebat sp̄us cū
sp̄us bñdicti fructus vētris mei. totum cor
meū. et in aīa et in sp̄u cū exultatōe magnifi-
caret dñm. Dederat iāz cognoscere posterio
rē decursum p̄ oīs generatōes seculorū. quā
tū iudicauit talis fili⁹ illustrare talē matrē p̄
bñplacito voluntatis sui. Hinc ista p̄fici-
tio p̄phetica. Ecce em̄ et hoc beatā me dicēt
om̄es generatōes. Jungunt alie postmodū
in heteracordo psalterij de misericordia dei. in p̄ge-
nic et progenies cū reliquis. Atuero delectat
plurimū ūferre in cor deo sup istis noīib⁹
dñm et deo salutari meo. Estimauerūt p̄scruta-
tores seculi. q̄ ppter relationē actualez ad

Super Magnificat XCIII

par. hoc est princeps esse pot. Nulla siq[ue]dē alia
creatura p[ro]p[ter]a ad deū sicut ad obiectū cognoscibilē.
amabile et memorabile p[er] intellectus
alē. Sola igit[ur] scit et pot[est] si vult magnificare
creatore oīm ut dñm suū. ut deū suū. ut salu-
tare suū. et ita suū. ut semel habituz et possē-
su nūq[ue] pdere possit iniuita. Fuit in mespal'
ratio/cum appellaret salutaris me⁹ qđ ē Je-
sus meus. ppter maternale p[ro]rogatiuaz. fm
quā voluit etiā dici filius me⁹. immo et sub-
ditus esse meus. O de⁹ altissime. quis qual-
quā maiestas quātē hūilitati. Sed minu-
it admirationē dū venit ad p[re]cōres scri⁹ ee.
opprobrium hoīm et abieciō plebis vsq[ue] ad
mortē crucis. Daf hic documētū quatinus
ad hec hoīa. dñs de⁹ me⁹. aīa vel spūs semp
assurgat. In timorē sanctū. ppter maiestatis
dominiū. In honorē piū. ppter sapiētie de-
cus eximiu⁹. q[ui] sua dignitate trahit et allicit.
Deniq[ue] in amorē sinceru⁹. ppter possessiois
būficiu⁹. Ecce plus amam⁹ q[ui] nostra sunt.
Homē vo salutaris et salutis complectif[er] hec
tria. q[ui] replet indigentia irascibil[er] q[ui] tēdit i ar-
duū. rational[er] q[ui] tēdit in honestū pulcz et ve-
rū. necnō ɔcupiscibilis q[ui] se iūgit et intumat
ad bonū ɔlummatiū et vniū vmbriis de-
relictis. Quo fit ut turpiora indicet et horre-
at recta ratio q[ui] magis eā ab honestatis no-
bilitate et libertatis sede dehiciunt. sicut luxu-
ria et gula. Pulcerrima pinde virginitas nū
cupat. Trabist hec altissima et p[ro]lus iungit
ruminada ɔsideratio ex ipsis nature ppriera-
tibz. Natura q[ui]pp[er] filia dei patrē imita. Lō
cluserūt phi cultores sui. q[ui] nō pot[est] inneniri
nisi triplex ratio boni. vtilis. s. delectabilis.
et honesti. Rursum triplex hecrō tota nō re-
peri in alijs q[ui] intellectualib[us] creaturis. et h[ab]-
aduertitur pauci nimis. Creature in anima-
te tendūt in solū p[ro]uenientiis eis et vtile absq[ue] de-
lectabili. s. ad loca sua p[er] p[er]sernatōe. v[er] ad acti-
ones pro sui multiplicatōe ne spēs deficiat.
Creature sensitivae tendūt ultra bonū suum
vtile ad delectabile. sed nō ad honestū. Crea-
ture intellectuales tendūt sub hac ratiōe tri-
plici ad obiecta sua. maxime ad honestū. ve-
rū siquidē si recre sunt aut solū apparēs si p[ro]u-
erse. Est em singularis et eminēs pprietas
anīe rōnalis ut appetētissima sit honestatis
Sunt i aīalib[us] et auib[us] q[ui]busdā. quedā simula-
cra ɔcupiti honoris. q[ui] pugnat ut vincat. s[ed]
radix ē nō honestū bonū sed vtile. ut p[ro]nidis
vel deliciosum. p[ro]cibis et prolificatōe. Sunt
et brutalib[us] hoīib[us] q[ui] compati sunt iūmē-

tis insipientib[us]. quibus nō ē intellect⁹. q[ui] nō
nemagnificus. nōne potēs dñs. sic magnifi-
cās et extollens aīam et spūm rationalē. sic p[er] h[ab]-
triplet bonū replēs. si nō replete omē in
bonis desideriū. s. que replete beatitudinis
est ɔlummate fundamētū. Magnificate igi-
tur meū dñm o filij hoīm. et exalte mus no-
mē eius i idipm. Lanāt oēs et dicāt singuli
meū. Magnificat aīa mea dñm. Itaq[ue] bo-
nū ē p[ro]fiteri dñs. et psallere noi tuo altissime.
In decacordo psalterio cū cātico l cythara.
Omnipotēs pater tuus (o spūalis aīa) qui
possidet. fecit et creavit te. noluit te derelinq[ue]-
re sine musica delectatōe. Voluit in primis
te in cāticis exerceri. Autrūt hec amore san-
ctū. q[ui] spūm exhilarat. delectat mente et letifi-
cant. oblecent aīam. Totū proinde cordis
tricliniū gaudio replēt in voce exultatōis et
salutis. Complete ille decacordi psalterij Da-
uid patris mei finis i vnū. Ois spūs laudet
dñm Spūs (vt diximus) ē architriclin⁹ cor-
dis. princeps cordis. Iconomus dom⁹ sue
vocat et nature sue pprieta. liberū arbitriū
aut spūs liber arbitrio. Lōsurgit p[er]tā eius
ex aīo et aīa. viro et vrore modis expositis.
Hō em esset spūs liber. si sola sibi p[er]tā esset
peceptua. nō etiā motiva. Necq[ue] si p[er]tā ha-
beret mouēdi se. nō etiā cognoscēdi se. spūs
libertate polleret. Et qm̄ p[er]tā vtraq[ue] sibi co-
uenit facultas a facilitate diciū illa p[ro]restas.
Sic em duo simul p[ro]uenientes ad tractū na-
uis. facultatē sortiunt̄ quā nō b[ea]tū. q[ui]q[ue] per se
sumptus. Sic ad scribendū ɔcurrūt ocul⁹
visione sua dirigēs. et manus dīgitor[um] motu
scribens. alioq[ue] nō esset facultas. hoc ē faci-
litas in formatōe līray. Hoc plane cognito O
memoriterq[ue] retento. sicut adaptatio finalis.
quō ɔcordat psalteriu⁹ cū cātico et cythara.
Dicat igit[ur] ip[er] spūs. Exurge gl[ori]a mea. exur-
ge psalteriu⁹ et cythara. Sonet psalteriu⁹ ab
alto. fidiculas b[ea]tū et auro vel auricalco. dat
spūs deiformis. aio et aīe dū residēt i excelsō
cordis habitaculo ranq[ue] i arcessyon q[ui] ē apēx
mētis. Dat inquā psalteriu⁹. dat idē spūs aio
et aīe dū manēt i insimo tabernaculo cytha-
ram que ex imo sonat. q[ui] ex corio desiccato et
tenso cū cordulis neruozū torris. Tertia est
i signū mortificate carnis. Subinde cāticū
ɔmemoratiū int̄ psalteriu⁹ et cytharā. dat spūs
aio et aīe. spōlo et spōse. dū mediū locū mysti-
ci cordis tenet. In p[ro]mo sola eternitas. In
scđo euīnitas. In tercio materialitas inspi-
rit. Ueniat etas q[ui] p[er]tāsib[us] plimi. et mul-

Tractatus duodecimus

triplex erit scia. quoniam sapientia abscondita in mysterio copiosus elucescit. Multa enim habeo super istos dicere quod non potest vniuersaliter. Exurgat cum diluculo spiritus exultans et psalterio de cuncto cum cantico in cythara. Exurgat in gloria sua exurgat diluculo. dum aurora lucis per gratiam rutilat. dum hyems infidelitatis transiit. imber carnalis sensus abiit et recessit. trahens de oris. luminesque glutinatas flores secundum desideriorum pulcherrimi et vernantes apparuerunt in terra. quod prius mortis et aliena facta est vite nostra. Tunc putat omnis palmitum minus utilium aduenit. Votum turturis casti gemitus suauissimus planctus audita est in terra nostra. quod a vicibus derelicta deserta est. sed virtutibus speciosa. pinguis et verba fucus quod sicut vitis et oliua noluit deserere dulcedine sui fructus ut regnaret in sterilia ligna scilicet prouulit grossos suos. vinee florentes sub unica vite quae est eterna sapientia. Et sub agricola prece odorate dederunt bonis in vita. sed male odor mortis. Quid superest nisi ut votum spiritus deiformis imaginem habens dilecti nuncaudiat et dicat ad animam quoniam fuerit habitaculo collocata. Surge propterea amica mea immaculata mea et veni columba mea. Columba putet manet in inferiori. Immaculata putet tenet superius. Amica prout residet in medio. Audiat sequens exhortatio. Non demini faciem tuam. Sonet vot tua in auribus meis. Vot enim tua dulcis et facies tua decora. Quid nam ruride at amica delicia plena. Dilectus meus noster qui delicie sue esse cum filio hominem. Nam si delectabit deus in opibus suis. quanto putredine amplius delectari in humana natura quam possidet in filiis et heredibus gratissima quam fecit in imagine pulcherrima. quam creavit in facultate libertatis arbitrio sub se poterissima. Siquidem et ipso creatam est in eternitate immortalis. Per ipsum facta seu formata est vigore perceptuue intellectualis. In ipso possessa est in vita affectuua seu dilectione. dum ad suum principium redit circulariter perfectibilis. Laudauit in psalterio anima mea dominum sub duplice cordula. Prima est exultatione spiritus. In deo salutari meo. Rapta quippe sum in cordis arcessi. etiam in spiritu immo et extra spiritum. Exemplo regine Saba. quod ad aspectum sapientie Salomonis ordinatis opibus suis non habebat ultra spiritum. Et certe plus quam salomon hic. Psallit hic prophetam David per me. Quoniam magnificata sunt opera tua domine. oia in sapientia fecisti. implera est terra possessiones tuae. immo eleuata est magnificencia tua super celos et terram. Hic est in cuius salu-

tari deficit anima mea domine deus meus. Oculi mei defecerunt in salutare tuum. Mirabilis probus sed felix hec defectio. Laudauit in cythara anima mea dominum. magnificas eum. quod respectit humilitatem ancille sue. mortalitatem in me suscepit nature. Laudauit in cantico anima mea dominum per vniuersos modulos quod sequuntur in hexacordo. Gratia cum Elizabeth que dei saturitas iter preterit. sicut et Zacharias dei memoria. Hec defiliabatur Alarob in lege. ppteris et psalmis erudivit. vetus mulier et noua matri. sed in antiquis est sapientia maxime dum partitur. Job. iboni opis in qua gratia comitatur. Laudauit hec helyabeth dominum exclamans voce magna in cantico orationis. Deserat enim ex Job dominum per gaudium et exultationem. non per paupertatem. sed per misericordiam et benevolentiam. Et regnaret in mulieribus. et benedic fructus tecum. Et vnde habemus ut veniat mihi dominus meus ad me. Erat Zacharias sapientissimus. quod sacerdos dei aletissimi. prediderat per signum vestrum vocis. quem narravat clamatis dei postmodum motu ut nomen scipitur. restituitur. Contuleramus plurima spacio mensum trium Elisabeth et ego verbis illi nutribus et signis. Protinus ut solutus est vinculum lingue eius collaudauit dominum diluculo nascensis aurore per gratiam rostrum. Cantum eius fuit sub triplici tetradecordo. et personatus est nomine salutis. Et quod salus nisi Iesus. Et quod salus nisi virtus repleta tota indigentia sui passi. Quid hec salutaris repletio in hominibus nisi beatificatio. quod hec beatificatio nisi benedicta visitatio. Deinde Job. Et visitatio tua custodiuit spiritum meum. Benedic ergo ignis dominus deus. quod visitauit et fecit redemptionem plebis sue. Et exaltauit cornu salutis nobis. Et ubi exaltauit cornu salutis. hoc est portentum salutare. Subdit. In domo danieli pueri sui. Posset personatus modulos secundare triplices habere. Et tetracordum Zacharie in. xij. psalmis eius cum meo psalterio decacordo. Dixit salutem a domino factam in domo danieli pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum tecum. Losonat vtrumque psalterium mei vestimentis. Suscepit israel puerum suum. Sicut locutus est ad patres nostros. Dixit salutem ex inimicis futuram. et plebe humilem deo seruitur. In sanctitate et iusticia coram ipso. Tota hanc sententiam meum personavit hexacordum. Colloquens et alloquens puerum eius cum quo iam erat manus domini. Precepis inquit anno faciem domini ad dandam scientiam. non qualitercumque sed salutem. ecce tertio ianuam dicta salus. Inde est quod revelauit angelus charissimo reginali et iusto viro meo Joseph dominus benedicte Ihesu secundo meo. voca-

Super Magnificat

xciii

bis nōmē eius ih̄m. Cām addidit. Ihe em̄ saluū faciet ppl̄m suū a p̄tis coz. ¶ Pr̄tere undū nunqđ ē cāticū angeloꝝ. Immo magis eo ƿ memorādū. q̄ subito sacra ē cū ange lo multitudo militie celestis q̄si chorūm dūcēs. Premisit hic chor̄ castrorū psalteriū in choās a sumo. Gl̄ia i exceilis deo. Ju xit ci th̄rā cū psalterio. z i tra pat z̄c. Uloꝝ ipsoꝝ laudatiū dēi nōne cāticū ē. q̄ Nōne sil̄r ē cāticū i ipa tā multiplici z sedula pastoruz laude. Reuersi sunt gl̄ificātes z laudātes dēum. Silem̄ pastorales ad līaz fistulas. tympanū z chorū. cordas z organū. tybias z cymbala. Pl̄anagogia nos delectat. q̄ Nec icō mēorat̄ abibis o Simeo iuste. pie. lōgani mis. r̄morate. Tu ventes i spū i tēplū. dum inducerem̄ ego z p̄i ei puerū ih̄m cū oblati onibꝝ hostiaru. cū redēptōne q̄nq̄s sicutoz. tu puerū i vlnas suscipiēs z grās agens cecini sti. Hūc dimitt̄ seruū tuū dñe fm̄. & bū tuū i pace. q̄ vi. z̄c. Sufficere potuerat p̄lūma laudis z gl̄ie verbū h̄ lac̄ vñicū qđ exp̄ssisti. Lumē ad reuelatōz gētiū. Lōtulisti mecz de suscep̄tōe isrl̄ pueri sui. vocās ip̄m saluta. O re/glia; pleb̄ sue isrl̄. ¶ Exhilarescenūc rep̄ z p̄i me dāvid psaltes dñi. Lōpleri sentis z intelligi exhortatōes tuas tortiens i ps̄. positas/iterūq̄s repetitas. Lātate dño cāti cū nouū. Exurge gl̄ia mea. exurge psalteriū z th̄ara. exurgaz diluculo. H̄z aliqd diluculū; istud mysteriū. etiā intellectuū l̄ralit. Dixit dāvid alio loco me significās. Sc̄ificauit tabnaculū suum altissim⁹. Ad diuuabit eā de manē diluculo. Dedit z titulū ps̄. illi cuius iniū fuit & būz i cruce filiū m̄ci. De⁹ de⁹ me⁹ vt qđ me dereliq̄sti. Dedit inquā titulū ps̄ suscep̄tōe matutinā. Petit i cātic̄ sp̄sō sp̄s. Mane surgam⁹ ad vineas. qñ. s. aspiret dies eternitaz. z inclinen̄ vībremortis huīns. Rursus inter tot opa dei facta ƿ memo ratio sp̄alis est p̄. p̄pherā diluculū. Tu fabri cat̄ es inqđ aurora z sole. Et sane qđ aurora palcri⁹. qđ iocundi⁹. qđ salubrius. Ad homines venit i suscep̄tōe matutina ros lucis. ros refrigerās. ros secundans. Rorat desup iuxta votuz pp̄he. Rorate celi desup. Inde dñs ait. Ego ros z isrl̄ q̄si liliuz. germinabit. h̄ rore ps̄ula ƿ cepti satieratis fructum. h̄ rore mēs implera iinstar teste oui rore pleni trahitur a radis solis i exceilum. Lūharizat̄ i au rore diluculo. psallunt. iubilat alacrit volu cres sp̄iales. H̄unt exultatiōes dei i guttu reoz. q̄to exicit̄ oīs sp̄us exurgit diluclo laudare dñm. ¶ Lausat hec oīa sol oriēs nō dū vīsus. Sol i q̄ posuit dñs tabernaculūz suū. q̄ nibil i rebo sensu p̄ceptibilibꝝ efficiaci us manuducit ad deum et insensibili cōpat. H̄ut ista i sole. lux. vigor. fulgor. feruor. sub syllabis explicata septez. Lux eminēter tri net hec tria q̄ sunt p̄petates ei⁹. vigor. fulgor feruor. Uligo. (q̄si secund⁹ plena luce) p̄tinet eminēter fulgorē. Vigor z fulgor p̄tinet emi nēter feruorē. z ibi stat̄ cū circulo qđā. Ful gor z feruor redeunt ad vigorē cēntiali luce plenū seu secundū velut ad parētez. ¶ Lōfor mit i diuinis. cēntia diuinā cōis trib⁹ p̄sonis p̄tinet eminēter ipas cū oībꝝ p̄fectionibꝝ sim plicit. nō tñ formalr. etiā fm̄ ponētes i diuinis formales p̄fectōes. P̄i fontalē plenitudo di uine cēntie. potēs generare filiū sic vigor lu cis fulgorē suū. P̄i fili⁹ sūt sufficiens p̄nci piū sp̄us. sic vigor z fulgor sūt p̄ncipiū fer uor. z ibi stat̄. q̄ fili⁹ p̄ acceptā vim spirati uā reddit se z sp̄m sc̄m p̄i. ¶ Trāseamus ad R imaginē sp̄us humani. dicam⁹ ip̄m eē lucē si cut veēlur. Et eo p̄fectior q̄ memit. intelligit et d̄lit. seq̄ sup se reflectit. q̄ se p̄cipit. q̄ se mouet dū p̄cipit. z p̄cipit dū; se mouet circū incessiōe mirabili. Essentia sp̄us p̄tinet emi nēter vigorē mēorie secūde. z hic p̄tinet emi nēter fulgorē intelligentie. Duo aut̄ hec. vi gor mēoriet fulgor intelligentie. p̄tinet euidē ter feruorē amicicie. et h̄ ē stat̄. q̄ reflectio fit ad fōtale p̄ncipiū. dūmō redit finis ad p̄ncipiū p̄ mediū. q̄ si linee tres recte sūt. q̄libz de puncto ad puncū fm̄ originē resultat trian gul̄ intelligibꝝ. H̄z q̄ finis redit ad suū p̄ncipiū p̄ mediū. neccesse ē intelligi sperā aut cir culū. ¶ Qui p̄t puro. vīaci z irruerberato sp̄us oculo p̄siderare q̄ diximus de architri clinō v̄l iconomo cordis n̄i. poterit i se et p̄ setāq̄ i speculor. p̄ speculū cognoscere se i se. z p̄ se poterit p̄seq̄nter rapi a le z sup se ad sapientiā diuinā. q̄ p̄ ignorantiā cognitā ē fm̄. vñionē sup mentē. Q̄ si deficit i mult̄ fideli bus hec sapia. sola fides. sp̄es z charitas suf ficiūt in gratie cēntia radicate. z in ea v̄tualiter imo supeminēter reposita. z si nō forma liter. Oportet em̄ in oībꝝ sic fieri. vt oīa p̄cī pent vno. z ad vñū ƿ gregen̄ fm̄ varios or dines vñq̄ ad monadē diuine essentie. q̄ fon taliter est in patre. Sic potētie aic ad eius es sentiā. Sic habit⁹ oīs virtutū. donoz et be atitudinū. ad vñā gratiā referunt̄. Deniqz si p̄tentio de tot distinctionibꝝ fm̄ formas me taphysicales sit rationalis z quantū rōnalis.

Tractatus duodecimus

seu minus necessaria. magis ex his prout si distin-
ctio pro relatōes ī diuinis sit maria. quis pro abso-
luta singet. Colligunt altera silicudo lucis solis
ad lucē ipsius. Luce se diffundit pro mediū nō im-
peditum fuit totā sperātū sue actūtātē. Danet
tū ī se iugis suus vigor. fulgor et seruor. Diuinus
spūs stabilis spūs se diffundit se pro oēs cre-
aturas quā cētrū oīm pro illapsū fuit cēntiā. pñ
tiā et potētiā. Ahibolominus ambit et pambit
creaturas vniuersas quā circūferētia Rursus.
ad rē nostrā spūs hoīs totū ē corde carnali.
sic cētrū eius influēs et radiās ad totā circū
ferētia cordis. Spūs hoc nō inde minētē am-
biēs et pambieis rotū cor quā cērū circūferētia ei⁹.
Qui fixo posset hāc er aqulino fixitatē oculo
spūs itueri. pfecto facilior ad oīa quā dicta sūt
d' deo et de spū nro. pspecr⁹ suus eēt. sed reuer-
berat. ppter pūnctionē ad p̄tinū et fārasma-
ta. et ad hic et nūc. donec puritate mētē possit
spūs ad vnitatē se colligere et collectus stare.
Sed oīne de⁹ q̄s habitat ī tabernaculo tuo
Quā h̄ paucorū. q̄z h̄ paucissimorū qđ seq̄.
aut q̄s redescerit ī mōte scēdū tuo. O reges. oī
pace. oī idīpm. Hoc ē par et vnitatis. In p̄pe-
tit dīmitti simeō ī cātico. Uenit ad h̄ oriens
et alto/dīrigere pedes nros ī viā pacis. vt ce-
cinit Zacharias. Consonat angelicū melos
dās ī terra pacē hoīb⁹ bone volūtati. Dedit
silētāgēs ī vltimo psalteriū meū. Suscepit
isrl̄ pueq̄ suū. Quid em̄ susceptio nisi sursu⁹
acceptio fuit nomē suū. et qđ a deo sursu⁹ acce-
ptio nisi ad se spūalis attractio. sicut vis ma-
gnets trahit ad se ferruz. et vniuersalit oīs fi-
nis finibile suū. Oē appetibile appetitū pro-
priū. Hinc phīce enūciavit nō poterice qđ di-
xit. Trahit sua quēq̄s voluptas. Hoc ī refa-
ctū ē oī glīose testē stop bane/qñ p̄plēdo oē de-
sideriū tuū h̄ enūz petisti. Dñe Iesu suscipe
spīm meū. Hoc tuū instar olors cāticū para-
mortē suauissimo gutture protulisti. Ma-
gnificat aīa mea dñm. Quia fecit mihi magis
q̄ potes ē. qñ q̄ creauit me. requieuit et se vni-
uit ī tabernaculo meo. qñ noua facta sūt oīa
in celo et ī terra. Quō noua? Eo nimirus. qz
eternitati sunt p̄iūcta. Uidit h̄ps. fepi⁹ inci-
tās ad cāticorū nouitati. Cātare dño cāticū
nouū. qz mirabilia fecit. Nunqđ nō oīm no-
uitatū supēminē nouitas q̄ mutauit signa.
innouauit mirabilia. qñ vobū immēsum ab-
breuiatū ē. qñ diuina maiestas ita ē inclīata
vt accipet serui formā. q̄tinus exaltaret for-
ma serui ad diuinā. Subdit mirabilē noui-
tati rōz di. Saluauit sibi dextera ei⁹. et h̄ hu-

miles ad eternitatē exaltādo. Dextera q̄ppēg
tiner ad eternitatē. Hinc ē illud spōse. Dextera
illihs amplexabit me. et psaltes. Tenuisti
manū dextera meā. et cū glīa suscepisti me. qz
dextera tua exaltauit me. Saluatōz hāc seu sa-
lute opatus ē ī me q̄ fecit mihi magis. q̄sū tra-
illa de q̄ vītas orta ē. Eēm dñs dedit beni-
gnitati. et terra nra dedit fructū suū bñdictū
dū germīauit saluatōz. Itaq̄ nō īā manda-
uit īmō salutes Jacob. sed opaq̄ salutēz in
medio terre. Dicit vnicuq̄ Salus tua ego
sūz. qñ nō ē ī alio sal⁹. Neq̄ em̄ datuz ē sub
celo aliud nomē in q̄ optreat nos saluos fieri
q̄ Tu. ppter oī gabriel dūz missus es a deo
legatus ad ea q̄ salutēz hui⁹ et pacis erāt. a salu-
tarē cepisti. Eue grā plena dñs tecuz bñdictū
era tu ī mulierib⁹. Addidit Elizabeth cogita-
mea Et bñdict⁹ fruct⁹ vētr⁹ tui Suppletū ē
p̄ te gabriel nomē p̄p̄riū. dū cogitātī mihi q̄
lis eēt ista salutatio. subintulisti. Ne timeas
maria. inuenisti em̄ grāz apud deū. Termi-
nat aliquid deuotio. ih̄s xp̄s amē Salus sua
absq̄ mene seu defectu vēsiat. Hoc ē. qre. q̄
liter et vñ brāz me dicēt oēs generatōes. qz
bñitudinē salutarē fecit p̄ me. faciēs mibī ma-
gna q̄ potens ē et sc̄tm nomē ei⁹. qđ dū bñvi-
uum⁹ sc̄tifica ī nob. Sc̄tificauit et ī me tab-
naculū suū altissim⁹. qz sc̄tm nomē ei⁹. Hoc
q̄z qđ natū ē ī me sc̄tm. vocabū filius dei. Je-
sus magnus p̄ angelū. et sanctus sanctorū p̄
Dan. Fidel dñs ī oīb⁹ vñs suū. qz oīa oīa
etī fide. et sc̄us ī oīb⁹ opib⁹ suū. Sc̄us sc̄us
sc̄us dñs de⁹ sabaoth. Pleni sūt celi et terra
glīa tua. Talit p̄seruo mēorit oīa q̄ salutife-
ra sūt. p̄ferēs ī cordem eo. Medirās suz assi-
due et admirādo deficiēs. q̄nta sit et q̄lis hec
salutatio. Ecce em̄ ex h̄ brāz me dicēt oēs ge-
neratōes. Lōcinet oīm mihi oīs ecclā sc̄or⁹
salutiferū pmēs illud atq̄ ḡtissimū. Salue
regina mī. Et iterū. Salue mī pietatē et to-
tuīs trinitatē nobile tricliniū. verbi īncar-
nati. spāle maiestati p̄parās hospitiū. Denī
q̄s frequētūs. Eue maria gratia plena dñs
tecū. Decet pfecto me matrē salutis salutan-
tē. nō insalutatū p̄terire. Debet ḡ-
tia plena cū qua dñs ē refundere gratiā pro-
grā. Debet benedicta bñdictionē fructifera
fructū. dñna regnū. Illuminata simul et illu-
minatrit fuit nomē meu. debeo cohereditō
meis illuminationē. Habit postremo ih̄s sa-
lutem indefectibilē. ad hoc etiā venit. Lon-
tuli crebro meū ī corde meo talia. Lōtuli

Super Magnificat

XCVIII

sil cū vīgīneō iōseph vīro meo vocās ipm sic
sara Abraā dñm. Querebat a me int̄ secrēta
colloq̄a. quōd hec et hec fierēt aut facta cēnt q̄
tādē i mēmō sp̄leta sunt. Lōseruabat mēo/
riter i simplicitate cordis sui salutatōem an
gelicā quā accepat a me. sil r̄ cāticū nouum
mēu. Lāticū insup Zacharie cū cātico sime/
onis. Lātabiles sibi erāt heibulatōes in lo
co pegrinationis sue. Hec cātica syon. hec i
recordatō; celestis hīrl̄ solatio sibi tradita
sūt. Et q̄ doctissimā me nouerat i ps. r̄ cāti
cis. dicebat aliquid maria dñia mea. q̄ m̄ dñi
mei. Honer vor tua i aurib⁹ meis. vor em̄
tua dulc⁹. Uor vo mea q̄d apti⁹ sonaret i au
rib⁹ suis q̄d p̄priū canticū. Māgr ania mea
dñm. El ppuit tādē magna fides ei⁹. dū vīsi
tat⁹ ab angelo triste illud iussū accepit. Sur
ge r̄ accipe puez r̄ matrē ei⁹. r̄ fugē i egyptū.
Audierat p̄us ab ipo angelo p̄ortantele vt
me acciper in egypte. Qd em̄ i ea natu⁹ est de
spūsc̄rō ē. Predicēt at me filiū pariturā. Iul
serat vt vocaret nomē eius ih̄m. Lui⁹ cām r̄
dūnūtare apiens inq̄. Ipse em̄ salu⁹ faciet
pp̄lm suū a p̄cīs eorū. cū delēs inq̄ates sit
de⁹ solus. Qd q̄d dissilis hec p̄nūciatio vide
ri poterat ad istā. Surge r̄ accipe puez r̄ fu
ge i egypte. q̄d distas o gabriel nūciatio tua.
Regnabit i domo iacob i eternū. r̄ ista. Ac
cipe puerū r̄ fugē i egyptū. Magna fides /
magnā fecit magnificentiā. Ultrīq̄ n̄m cū
magnanimi spe ḥtulit vt h̄ sp̄em sp̄aremus.
Porro totū illud septennal pegrinatōis exi
liū. quāta sedulitare. patiētia r̄ lōganimitate
trālegit cū puerō ielu. r̄ tecū recolat p̄ anni
mus r̄ ferat i corde suo. q̄ Uenit generati
ones q̄n scribet aliquorū deuotio plurima
sup istis pie speculāda. multa p̄saice. qdā he
roico carmie. cui Josephina nomē erit. qdā
alit r̄ aliter. Nonnulli de laudib⁹ iusti vīgīna
lis p̄sī mei fidissimiq̄ custodis r̄ testis de
legati. multa sue posteritati legēda relinqnt.
statuent p̄summatiōne i ipsi⁹ p̄ciosa morte q̄
p̄ntibus filio meo r̄ me pieq̄ flentib⁹ appo
sius ē ad p̄ces suos i senectute bona. cuius s
memoria i genitatorēs secl̄oz. Scribēt de
inceps certiora p̄ decursu epis q̄ ih̄s erat in
cipiens quasi annorū. ret. q̄n tota cessi i cu
stodiā r̄ indiuiduā seqnelā ei⁹. dū p̄ pores an
nos fuerat velut occule⁹ r̄ inglori⁹. subditus
paucul nob̄. q̄si seruul⁹ q̄ venerariā mini
strare nō m̄istrari i būlīrat̄ r̄ sume obediētie
documētū. tūc p̄ diēs Jōhes ab heremo ius
sus baptizare. iussus clamare. gate viā dño.

iussus annūciare p̄m⁹ regnū dei. iussus p̄di
care p̄nīaz i remissionē p̄cōz. Signū proin
de suscipiēs. Sup quē vider̄ sp̄m descendē
tē r̄ manentē. ip̄e est q̄ baptizat i sp̄uſetō. Lō
sensit baptizare silū mēu. seru⁹ dñm. vor v̄
bū. amic⁹ sp̄ōsi sp̄ōsum. Qui refugēti cū re
uerenti timore Ihs subintulit. Sine. Sic
nos dēcer implere oēm iusticiā. r̄ h̄ i p̄futati
onē oīs iniusticie n̄re. Lāpus ecce copiosis. U
sim⁹ aptus est collationū meaz memoriter i
corde meo / affabilit̄ sepe doctrinalit̄ r̄ deuo
te cū alloq̄o alieno cōicatoz etiā viuēte filio
meo būndicto. Seduli⁹ aut̄ otulip⁹ resurre
ctionē r̄ ascensionē ipsi⁹. q̄n (data sub cruce i
filialē discipuli illi⁹ quē diligebat ih̄s custo
diā) māsi v̄sq̄ ad felicē obitū mēu cū aplis r̄
discipulis i hīrl̄. q̄ fuerūt illic p̄ annos. r̄ij.
ad p̄uicendū iudeorū incredulitatē. Erāt cī
(sicut apuit medic⁹ charissimus) Lucas secre
torū sc̄i⁹ meoz oēs sil̄i orōe p̄seuerātes cū
mulierib⁹ r̄ Maria m̄re ieu. Tūc dato sp̄u
sc̄tō/celebris habebat sacri panis cōio i sim
plicitate cor̄dis. Tāgebaf oīo dñica. simbo
lū p̄dīrū est me vīulta. Hoc autē vltimū de
me i canone scripture catholice p̄bū rep̄is ex
pressū. q̄r sū maria m̄r ieu. Sed o sapientissi
mednē de⁹ salutar̄ meus. quāta r̄ q̄d multi
faria sūr p̄ter hec dicta. docra. collataḡ. q̄ si
p̄ singula scriberent̄. nec ipm⁹ arbitror̄ mūdu
cape eos q̄ scribēdi sunt libros. Et qm̄ finis
leḡ ih̄s r̄ps. r̄ hui⁹ ego appello. Maria m̄r
ieu. Plac; collatōes aliq̄s de dñō ieu meo
sub fine p̄s. hui⁹ decies decacordi notulare.
Sunt. triū. hm̄i collationes.

Seqtur prima que

est notula septuagesima septima i ordine.

Domin⁹ de⁹ salutar̄ me⁹ ieu
me⁹ quē magnificat aīa mea cū
exultatōe sp̄us. r̄ ip̄e ē finis oīs
p̄summatōis. Et ē regal⁹ distri
butio oīs legis r̄ ornat⁹ vīclī
natōis natural⁹ r̄ ordīs. Ip̄e rer regū r̄ dñs
dūnantiū. Dñs de⁹ salutar̄ me⁹ n̄ vane p̄stī
tuit oēs filios hoīz min⁹ q̄z alia opa sua sub
iecta sub pedib⁹ hoīs. q̄ m̄ facta sūt bonavāl
de. nec a suo fine frustrata. Dñs de⁹ saluta
ris meus p̄stituit naturā būanā sup̄ ceteras
irrōnales creaturas vt capar cēt r̄ princeps cē
poss; honestaris q̄ d̄r honoris status. termi
nius boni r̄ finis honoris. Est aut̄ honor ille
bonū honestū. bonū p̄cūnes appetitū r̄ō
nali vt rōnali ē. Dñs de⁹ salutaris meus.

Tractatus duodecimus

hō ē salutaris v'l salus vel ih̄s fm nomē suū si nō implere valeat totā indigentia rei salua bil' fm oēs vires suas. Ptz her descriptōe salutis vel salutaris. cui finis ē vt repleteat totā in dignitati patiētis. Sal*i* in reb*o* sensu carētibus sufficiēter obtineat dū suo puenienti vel vtili bono pūgunt etiā si nō delectabiliter pincipiat illud. Ptz hoc ī q̄ete rez sensu carentiū ad loca sua. dū p̄torea formā sibi silēm introducūt ad seruatōz spēi. Sal*i* aīalib*o* carētib*o* rōne sufficiēter obtineat dū suo puenienti vel vtili pūgunt. et dū illā pūctiōz p̄ci pūlit. et i pceptiōe delectant. etiā si nihil p̄tēt de honesto. Ptz. qz ad honestū p̄cipiēdū nequaq̄ p̄dita sunt. Sal*i* oī creatura rōnali vel intellectuali neq̄ obtineat. si nō hōe sto bono suo cū p̄ceptōe pūgat/intelligēdo de salute pfecta. q̄ p̄sistit i actu. nō aptitudie sola vel habitu. Paret. qz ad honestū bonū p̄cipiēdū actualit̄ formata ē. Sal*i* i hoībus p̄stitui nō potuit abutētib*o* ratōne/phis aut alijs. p̄terq̄ i honesto solo bono sup̄mo eterno et vno. nō i dīmītib*o* vtilib*o*. nō i delicijs suauib*o*. nō i honorib*o* vel glīa tpalib*o*. Pz. q̄m hec oīa si affuerint remanet idigētia seu vacuitas vel inanitas nō repleta i pncipaliori potētia rōis q̄ suscep̄tina ē boni honesti et illic*i* pceptiua. Magnificētia salutaris ad honestū cōpescēdū p̄pria ē soli nature intellec̄tu. Sola em̄ mouet ad honestū v'l statī eo sub hac rōne. q̄ bonū h̄ aut illud psonat recte rōni. etiā si nō h̄et rōem delectatis aut vtili. Honestū q̄ppe ē qd̄ sua vi nos trahit et allicit dignitate. Honestū bonū dī p̄relatio nē ad appetitū rōnali et rōnalis ē ordinē suum seruās retinēq̄ naturā. Magnificētia salutaris ad honestū fontaliter ē i deo p̄re lumenū. apud quē nō ē alia rō ciuiscūq̄ appetibil' vel amabil' q̄ honestas sua. oīa em̄ propter seip̄m fecit dñs. nō ppter aliud vel vtile vel delectabile itinētū pncipali. Magnificētia salutaris neq̄ habet neq̄ seruat. nisi recta rō q̄ semp ad optimā dep̄cat. terminet aut si uia i desiderio suo. Temp em̄ curua remur murat. inq̄etaf et impfcte stat. Hoc vdit q̄ dicit. Nō ē par impijs Et rursū. Lor impij sicut mare feruēs qd̄ q̄escere non pōt. Hinc orat p̄ me Dauid. Lor creari mūduz. sp̄m insup dari rectū. sp̄m sc̄m. sp̄m pncipale fm̄ tria ad q̄ fact' ē rōnali sp̄us. ve recte. sācte. fortiter feraf i honestū. Magnificētia salutaris varie q̄sita ē ab omnib*o* q̄tq̄ venerūt hac ten' ylq̄ ad dñm deū salutare meū. vel q̄ pri

us implicite aut explicite credebāt i eū. Ipe em̄ est q̄ totū hoīem salū fecit fm̄ oēs vires q̄ p̄sistēs i sinu p̄ris annūciauit nob̄ dedeo q̄ ad verā honestatē via ē. vector. ostiū et terminus idē. Respectio salutaris illi q̄ est ex y celsus dñs et humilia respic̄t. solā i aīa rōna li ancilla sua respic̄t humiliatis honestatē. Nec speciositas aīe. hic decor. hec pulcritudo. q̄ trahit ip̄m et allicit. Hec aliūde tñ idco ih̄s trahit q̄ a se vel allicit. qm̄ i hac humiliatis honestate quā dedit se respic̄t et diligit. Respectio salutaris notaſ a sp̄osa i cāticis. Lū eēt rex (inqt) i accubitu suo. nard⁹ mea dedit odo: et suu. In nardo humili redolēte accipimus honestatē. Intuit⁹ hui⁹ honestatis ocul⁹ ē efficac et viuus q̄ penetrat et vulnerat co: i amore. Respectio salutaris sit i ancilla q̄ respic̄t p̄uersa vicissitudine ad dilectū. q̄ respic̄t oculū simplicē et rectū. de q̄ veritas. Si ocul⁹ tuus fuerit simplex. totū corporis tuū. supple opationū tuar. erit luciduz et rectū. Rō. qz finis prestiuet bon⁹. et ad finē ordo recutis. nō distortus p̄ ineptitudinem aut viciū. Respectio salutaris multiplicat intelligē fieri a dño deo salutari meo. Unus mod⁹ ēi eterna p̄destinatōe. fm̄ quā dicitur ē a filio i Joh. Qui ex deo ē nō peccat. qz generatio dei seruat illū. Alius p̄ grām habuitualiter gratificantē qualē i p̄uulis et i homib*o* sanctis dū dormiūt. Tercius ēi opari onib*o* sanctis cū p̄ceptiōe diuinoz charisma tū. p̄ sensum intellect et affect i vna facultate liberi sp̄us. a corde vno qd̄ ē natura cēntia lis aīe. supemūtēr̄ p̄tinēs memorīa. intelligenzia et affectū. Sit hec salutaris p̄ceptio se p̄ dū dicit hō deuot⁹. Ego dormio. supple in virib*o* infimis. actū nō sentiens tpaliuz. et cor meū vigilat in somniis spectaculoz eternoz. Beatitudo aīerōnalis dicēda p̄ om̄s generatōes. p̄sistit i faciōe magnoz p̄ illuz q̄ potens est. Hoc aut̄ fieri dū erit memorie repletio eternitatis et pacis. erit intelligērie repletio vitatis et lumis. erit volitivie repletio dilectōis et fruitōis. Beatitudo aīerōnalis dicēda p̄ om̄s generatōes. p̄sistit i statu q̄ est om̄ bonorū aggregatōe p̄fecrus. Hec ē difinitio recta beatitudinis q̄ statū dicit i opimo. dū optima potētia optimo suo obiecto imprurbabiliter q̄uicta est. Beatitudo aīe rōnali p̄sistit in h̄. q̄ ipsa rangū signū magnū in celo amicra ē sole torius honestatis i ratiōnali. Est luna rotū mutabilitatis sub pedibus eius in p̄cupiscibili. Est corona rotis

Super Magnificat

XCIII

prefectōis q̄si stellarū. r̄j. i capite virtutis irascibilis q̄ tēdit i ardua. Deniq̄ parturit filiū q̄ rapit ad thronū dei. recturus ḡtiles affectiōne. Fit cīm v̄bigena. q̄r̄ descēdit in eā spūs sc̄us. et v̄r̄ altissimi obūbrabit sibi. et qd̄ ob umbratio n̄isi lucis effulgētia cum tenebraz. Maior idcirco intelligit obumbratio q̄ sub luce clarior ē obumbratio. q̄lis post aīam si la mei fac̄ta ē m̄bi. sub cui⁹ v̄mbra quē del̄v derabā sepe sedi. et postq̄ sollicite m̄straue rā ei. Beatitudo aie rōnalis/ quā fecit mag nā q̄ potens ē. plus depēdet a beneplacito sue manuētē i statu finis vltimi ⁊ hone sti. q̄s i vīgōe pp̄rie nāke. vel i fulgorē p̄cepti uo. aut i appetitiua motione. Soluū pindē faciliq̄stio. cur sat̄an irremediabiliter cor ruat. duz alij steterūt immobilit. q̄ terminū vie datū cuilibet eoz impleuerūt. hi p̄ depo sitōz de sede dignitas sue. isti p̄ exaltatioz et sua dū viatores eēnt sub deo / fidelī hūlitate honestate. pulcritudine. formositate. specio state. i ordinis sui ḥseruatione. ¶ Sanctitas nomis dei quenit cū honestate. quenit cū sa lute. quenit cū humili diuina respectōe. que nit cū magnificētia beatitudinis ab ipso col late. quenit insup cū timore dei. cū humiliuz exaltatōe. cū esurientū repletōe i bonis Po stremo cū isrl̄ pueri dei suscep̄tōe. ¶ Sc̄itas z om̄e generalit nomē qd̄ ad eternitatē signū sc̄idā adaptat̄ pp̄rie. pp̄ria ē inter creaturas nature intellectuali q̄ ad finē sue p̄diconis in tentū. si nō et pp̄ria malicia et i puritate defi ciat. Est em̄ sc̄itas libera ab oī pragōe pu ritas sp̄ote fuara. Sic sc̄itas suo mō. sic nobilitas. sic libertas / dicūt facultatē primā ⁊ facilē ad opationes pp̄rias ⁊ ordinariast de bitas exerceadas. Sic insup pat̄ dic̄t̄ ordo nō impedit̄ / vel ordīs tranquillitas. Sic modi modi status ē. ⁊ bonitas boni status. ¶ Sanctitas colligit ⁊ satisat. dū salus oīm et sc̄is sc̄toz ilhs splēdor p̄zis in diuis illabū creature intellectuali tanq̄ sp̄es ⁊ imago ⁊ v̄tus dñi dei sui p̄zis. dū em̄ illabif̄ vt species. p̄cipit̄ vt pulcritima. Quid em̄ est pulcritiu do n̄isi. p̄portio nume: osa. q̄ suū p̄fecte repre sentat exemplarū: Porro dū illabif̄ vt virt⁹ agens p̄ tractū mediū seu moderatū. p̄cipit̄ suauitas. Natura em̄ q̄ cristat̄ in extremis. i medijs delectat̄ Postremo dū illabif̄ vt ope ratio. replēs totā capacitatē ⁊ indigentia sui passibilis. ipsa salutē oīa p̄plent̄ opā. et fit quies. ¶ Sanctitas salutaris ⁊ beata cōple cōf̄ necessario i aīa rōnali quā sacrificat. sal

uat ⁊ beatificat) om̄e bonū. vt verisicē illud ad Moyse. Ego ostendā tibi om̄e bonū. bonū honestū p̄ncipaliter. Et et ei⁹ p̄ceptio ne necessario sequit̄ sūma delectatio / p̄pt̄ cōueniētā sūmā. Demū v̄tilitas p̄pt̄ indigētē cuīslibet supplemetū. Un̄ fas h̄z b̄ndicere deo q̄ replet i bonis desideriū suū p̄cīnes in exultatōe spūs i deo salutari suo. Magnifi cat aīa mea dñm.

Loria p̄z i filio ⁊ spūs sancto. ¶ Om̄ inspirat̄ te et p̄ueniēte in b̄ndictiōib⁹ dulcedis(o gl̄iosa trinitas p̄z i fili⁹ ⁊ spūs sanct⁹)

Ego hūil ancilla magnificatōis tue. cū et ultatōe spūs / cāticū i finē v̄lq̄s deduxi. Gl̄ia tibi qui es alpha ⁊ o. p̄ncipiū ⁊ finis. cū soli debet honor ⁊ gl̄ia. ¶ Lōūti p̄us psalteriū iocundū cū cythara. m̄iam. s. ⁊ gr̄az cū potētia. Iure sup̄est vt subnectā canticū gl̄ietue qd̄ habuisti i te ⁊ ap̄t̄ tēpus q̄ mund⁹ fieret. Mundū em̄ et oīa q̄ i eo sunt p̄didisti ppter magnā gl̄iaz tuā. Inde ē q̄celi enarrat gl̄az tuā ⁊ om̄ia q̄ celī ambitu p̄tinet gl̄iaz magnificētē regni tui. Gl̄orū hāc vidit i spū. Elai as. dū audiuit cherubī clamātia. Ecūs san ct⁹ sanc⁹ dñs de⁹ fabaoth. Pleni sunt celi et tra gl̄ia ei⁹. ¶ Dudū i p̄ncipio qn̄ creati sunt celi ⁊ tra cāticū h̄ gl̄ie tue freq̄ntatū ē p̄ spūs angelicos / landātes te dñm ⁊ p̄iem ⁊ filiū ⁊ sp̄mleū. cū cāticō qd̄ dissōnare p̄sp̄p̄t̄ apo stare spūs. q̄r̄etes eadē sibi v̄surpare gl̄az. zelasti ppter cā. qm̄ sola tibi pp̄ria est. zelauit ⁊ p̄nceps militie michael̄ exclamās. Quis vt de⁹? ¶ Fuit postmodū i p̄sumatōe. vī. dierū p̄dit̄ rōnāl spūs i hoie. cui dātū ē psalteriū decacordū ad magnificādū te dñm. qm̄ p̄ce p̄tū discipline. ipsi fī. qd̄ tibi p̄cineret i laude ⁊ gl̄iam tuā p̄tulisti. Rupit̄ ip̄e cordulas h̄ psalteriū trāsgressor effect⁹. ⁊ iō. piecr⁹ ē extra padisuz deliciaz. cui si nō data suisset cy thara p̄nie ad repandū psalteriū iocundū obe diētē ⁊ gr̄e. nibū sibi remāebat de cāticis n̄i silamētātēs mortal̄ exilij cū bestijs. ⁊ ve re dānatōis cū demonib⁹ i gebenne supplicijs. ¶ Repauit̄ h̄ psalteriū iocundū cū cythara si lins sc̄da i trinitate psona. volēte p̄ie / cū spū sc̄o coopante. dū fact⁹ ē ip̄e p̄ assumptōz carnis ⁊ spūs cythara i carne mea. psalteriū iocundū i spū ⁊ gl̄ia p̄z i diuitate. ¶ Vic ei al loq̄e cū p̄z. Erurge gl̄ia mea. exurge psalteriū iocundū cū cythara. Lui fili⁹ m̄ndēs indu cit. Erurgā diluculo. Tu em̄ susceptor me⁹ es. gl̄ia mea ⁊ exaltas caput meū qd̄ refūci

Uv

Larmen

tasti ad glia. Talit itaq; egregi? dñi psaltes p me? dedit intelligi. ppterca sil? sonas sib i erupit nūcaia mea i magnificatiōe dñi cū exultatōe spūs miscēs psalteriū iocundū miscōie cū cythara seueritatis et pnie. ¶ Am

pli? yo cur nō poti? a glificatōe q; a magnificatōe sumptserim initii. vt dicere. Glificat aia mea dñm. Sicutēbā pfecto pñilegū h̄cā tici glie referuādū mltitudini militie celestis exercit? qn? sp̄leti fuerint dies vt pariā filiū meū pñogenitū. Fiat tūc reuelatio celit? ad pastores. qbo. p simplicitate sua et sedulitate vigili sup gregē suū relut i qdā solitudine de serri. subito fiet cū angelo euāgelizāte gaudi um magnū comes multitudi militie celestis laudantiū deū celico carmine et dicētū. Glia in altissimis deo. Et i terra pat hoīb bone volūtas. Ulenēt pastores. videbūt. mirabūt reuertenē glificatēs deū. Futurū est insup ad bethleē diuersorū p? mei. solecat mos pec clesiā sc̄tōz toto terrā orbe diffusā. iungere simbō psalmoz. cāticōz et hymnoz celebrat velut vna et icelabili voce cū oī militia celestis exercit? Glia pī et filio et spūlctō. Sic erat i pncipio et nūc et sp et sc̄la seculoz amē. ¶ Gz o gliosa trinitas quāto pōdere sñiaz resonat i aurib; meis paru? hic pñcul? nūmer? pñbolorū. Quot et qnti fuuri sunt pñcues sc̄tōz et domestici dei / q ad iusticiā erudiunt plurimos. et fulgebūt velut stelle i perpetuas eternitates q ad declaratōz celestis hui? cāticī glie laborabunt te doctrice. Lōcerta būt apō dissidētes futuroz hereticoz fragores. strepit? horredosq; clamores. vt i debita pñinat armonia. te brūssimā trinitatē i vnitate. et vnitatē i trinitate i phēni seculoz rpe. Amē. Dicēt crebro Glia tibi dñe. Hoiabūt te deum glorie. te gloria plebis tue israel. Te dñm. vt tuū q es rex glorie. Tu rex glie xpe. pñinit oīs ecclia. Tu ad dexterā dei sedes i glia dei pīs. Tibi laus. tibi gloria. tibi grā riūactio. Quid igif supest hūilitati mee quaz resperit dñs. nūli vt cū oīb; generatōib; seculoū subiū gā. p fine pulcerio debitoz sup addēs ad cāticū meū. Gloria pī et filio et sp̄ ritu sancto. Sicut erat i pncipio et nūc et sp et in secula seculorū. Emē. Finit.

Bequitur carminū

sup magnificat ps nō mīma / q; p abigēdo te dio hēte senectus / et recordatiōe pteritorū studiorū nō tā nitorū studens q; deuotōi et ritūlitati modulatus est.

Agnificat anīa mea te dñm / me? i te A
Spūs exultat respice fac humile.

Adiuena dū terr; dego / me cura pla,
Sepius eluisit xpe peto veniam (cendi
Da modo complacet tibi soli senior etas
Larmine se solas sis sibi solus honor
Larnea carnales elegia cantat amores
Lelica celestem promat amicicam

Besta stilo memori miserādi tpis huīus
Dent alij nobis dīna sophia placet
Non est consilium pulcri spectacula celi
Linquere scenumq; vile stilo terere
De mea scripta tuis omīto p manib; fac
Quantum q; re parum vis fieri maneāt
Maxima ps monet et supponit noscere seſe
Uiribus in pprījs intus et exterius
Scripturarū manifestauit dicta vicissim
Lreibro larent sola perlege se referant
Deniq; p̄ueniat reserans oratio sensus
Lectoriq; comes sit pia sedulitas

Ur speculatiwas claudio sub lege me
c Batias qrit cor iuuenile seni(troz
Metrorū levitas an nō minuit qui

Sensus et pprīj pōdus h̄e verat (cate
Dedecet an seniū ludus iuuenilibus aptius
Etatem pprīum quāq; decet studium
Brādior es / pudeat puerilia / nūc lacrimarū
Tempus nuc lachrimis corda pianda pījs
Ludicra pone senex puer vt n̄ sis maledict?
Seria res agit / mors volat ante fores
Parce seni iuuenis / paucis cōfusa resolu
Dens gaudet numeris artius arta tenet
Edificat senium doctrina virilis / et acte
Ludicra delectant metra puericie
Bratus erat puerō iam de pceptibus oīmis
Sermo / nimis cupiēs noscere qd sit homo
Intus et exteri? quot habet vires repetebā
Sedulus et tandem sero videre datum est
Tricliniū cordis qd sit / quid mentis asilum
Qualis imago dei gloria qualis ei

Oc op? studiū canos excreuit i an B
b Ocia dilectat sabba sola placet (nos
Et reque req; / mēlis demēse vacare

Dant exaltans vt deus est videam
Diris ista modis deus attulit ocia nobis
Antia curarum vincula diripiens
Forte nec inuideo / poterit qd scribi oīm
Id fore non nullis vtile. suave placens
Hec puerilia sunt quib; rsi metra pphete
Psaltes / phi / theologiq; graues
Alramē auditu carnis resonāta nō sunt
Carmina de rebus quas sapit vnicā mens
Dōre suo si sic breuitas obscura patescer